

Το σκηνικό, μια συγκέντρωση ασφαλισμένων θυμάτων τής θεομηνίας σε μια αίθουσα στο Κουίνσλαντ. Πρωταγωνιστές, άνδρες, γυναίκες και παιδιά αντιμέτωποι με τον αντιπρόσωπο των ασφαλιστικών εταιρειών. Υπόθεση τού ύργου η άρνηση των εταιρειών ν' αποζημιώσουν τους πελάτες τους που πλήρωναν και δεκαετίες ίσως τα ασφάλιστρα. Δυστυχώς, δεν πρόκειται για θεατρικό έργο, αλλά για μια σκληρή πραγματικότητα που είδαμε στην τηλεόραση και κλάψαμε μαζί με το παιδάκι, που με δάκρια να τρέχουν στο προσωπάκι του εκλιπαρούσε τον αντιπρόσωπο των εταιρειών ν' αποζημιώσει τους γονείς του για να επιστρέψει στο σπίτι του, στο δωμάτιό του, στο κρεβάτι του.

Δεν πρόκειται για θεατρικό έργο, αλλά για την μετάλλαξη τού καπιταλισμού σ' ένα αδηφάγο θηρίο, σε μια ανίατη αρρώστεια με κύριο σύμπτωμα την απληστία. Αντε, πάλι θα δώσω την ευκαιρία στους νεοφιλελεύθερους να με χαρακτηρίσουν "αριστεριστή", αντί για "χριστιανό" ας πούμε. Άλλα από πότε έγινε πολιτικό μήνυμα η αγάπη στο συνάνθρωπο και η προστασία του από τα θηρία τής ζουγκλας στην οποία ζούμε;

Γεγονός, πάντως, είναι ότι χιλιάδες άνθρωποι στο Κουίνσλαντ δεν έχουν σπίτι επειδή οι ασφαλιστικές εταιρείες χρησιμοποιούν μια τεχνική ορολογία για το αν τα νερά των πλημμυρών που προκάλεσαν τις καταστροφές έπεσαν από τον ουρανό, ή ξεφύτρωσαν κάτω από τη γη!

Σ' αυτή την απάνθρωπη πρόκληση αντέδρασαν τα ΜΜΕ, αντέδρασαν κοινωνικοί φορείς, αντέδρασαν οι πολιτικοί, ακόμη και οι Λίμπεραλ, αλλά κάποιες ασφαλιστικές εταιρείες λένε τα συνηθισμένα "sorry" και γυρίζουν την πλάτη στα θύματά τους, επειδή ως γνωστόν από τότε που εμφανίστηκε το "sor-

Όλοι θα θέλαμε να ψηφίσουμε τον καλλίτερο, αλλά δυστυχώς δεν είναι ποτέ υποψήφιος.- Frank McKinney

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και.. μη

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ" ΑΓΟΡΑΣ ΚΑΙ "ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ"

ΣΤΟ ΈΛΕΟΣ ΤΩΝ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΩΝ!

γυ" χάθηκε το φιλότιμο.

Ενώ, όμως, όλοι πολιτικοί και οι μόνοι που μπορούν να βρουν τη λύση στο τεράστιο πρόβλημα στιγματίζουν τις ασφαλιστικές εταιρείες, ισχυρίζονται κιόλας ότι δεν μπορούν να κάνουν τίποτε σε μια "ελεύθερη" αγορά, όπως λένε και για τις τράπεζες, τις πετρελαιϊκές εταιρείες κλπ., παραμύθι για αγρίους δηλαδή.

Τί εννοούν "ελεύθερη" αγορά και ποιοί είναι οι "ελεύθεροι" σ' αυτή την αγορά; Ασφαλώς όχι οι καταναλωτές, αλλά ούτε και οι μικροεπιχειρηματίες, ούτε οι χαμηλόμισθοι, ή οι συνταξιούχοι που χωρίς δικαιώματα είμαστε όμηροι στο έλεος των κερδοσκόπων οι οποίοι έχουν την έγκριση από τους υποκριτές πολιτικούς να βάζουν τα βρωμόχερά τους βαθιά στις τσέπες μας.

Επειδή το πρόβλημα τής κερδοσκοπίας και απληστίας από τα μονοπώλια και τους επιχειρηματικούς κολοσσούς δεν αφορά μόνο τις μερικές χιλιάδες ασφαλισμένων που θα χάσουν τα σπίτια τους, αλλά τα εκατομμύρια καταναλωτών εργαζομένων, συνταξιούχων και μικροεπιχειρηματιών που πληρώνουν τα τεράστια κέρδη των τραπεζών, των πετρελαιϊκών εταιρειών, των ιδιοκτητών εμπορικών κέντρων και των οικονομι-

κών φορέων που διαχειρίζονται το εφάπιας μας.

Και πριν ένα αιώνα είχαμε "ελεύθερη" αγορά, και πριν 50 χρόνια είχαμε "ελεύθερη" αγορά, αλλά δεν είχαμε τέτοιο χάλι, να μην μπορεί να σηκώσει κεφάλι ο κοινός πολίτης που τού τα παίρνουν χοντρά από παντού και δεν μπορεί να φωνάξει "αστυνομία, με κλέβουν!"

Πριν πενήντα χρόνια και πλέον, όταν ήρθα στην Αυστραλία, ο φόρος επιχειρήσεων ήταν τουλάχιστον 47% ίσως και 49%, αλλά δεν χρεοκοπούσαν οι επιχειρήσεις, ούτε αυτοκτονούσαν οι επιχειρηματίες, μια χαρά απολάμβαναν τα πλούτη τους, αλλά σήμερα ο φόρος επιχειρήσεων έχει μειωθεί στο 30% από Εργατικές και Λίμπεραλ κυβερνήσεις, ενώ θα μειωθεί στο 29% από την κυβέρνηση Γκίλαρντ με κόστος στο έθνος \$18 δις κάθε χρόνο. Αν εκλεγούν οι Λίμπεραλ θα μειώσουν τον φόρο επιχειρήσεων στο 28%, που σημαίνει \$18 δις επί πλέον στις τσέπες των μονοπώλιων και των επιχειρηματικών κολοσσών που θα μοιραστούν την μερίδα του μέλλοντος, ενώ οι μικρές επιχειρήσεις θα ωφεληθούν μόνο μερικές χιλιάδες δολάρια. Αυτή είναι η "φορολογική δικαιοσύνη" για την οποία καυχώνται οι πολιτικοί και γι' αυ-

τό λέμε ότι πρέπει να υπάρχει φορολογική κλίμακα για τις επιχειρήσεις, ανάλογη με τον πρωσπικό φόρο εισοδήματος.

Παρεμπιπόντως, για το συνταξιούχο που έχει εισόδημα μεγαλύτερο από \$550 το δεκαπενθήμερο, η σύνταξή του μειώνεται κατά 50 σεντ για κάθε επιπλέον δολάριο, ενώ πληρώνει και τον ανάλογο φόρο εισοδήματος! Δηλαδή, ο συνταξιούχος πληρώνει μεγαλύτερο ποσοστό φόρου εισοδήματος από τους Φόρστερ και τούς Λόουι και τούς Πάκερ σ' αυτό το κράτος δικαίου.

Παρόλα αυτά, παρά την προνομιακή μεταχείριση των δισεκατομμυριούχων στο φορολογικό σύστημα, οι Λίμπεραλ έκλαιγαν μαύρο δάκρυ στην ομοσπονδιακή Βουλή για να μην επιβληθεί φόρος μερικών δολαρίων στους υψηλόμισθους προκειμένου να πληρωθούν οι ζημίες από τη θεομηνία στο Κουίνσλαντ. Είναι διατεθειμένοι θα επιστρέψουν \$36 δις στους δισεκατομμυριούχους κάθε χρόνο αν ήταν κυβέρνηση, αλλά αρνούνται να αποζημιώσουν με μερικά δολάρια φόρου τα άμοιρα θύματα τής θεομηνίας για ένα μέρος μόνο των απωλειών τους. Υπενθυμίζουμε, αν δεν ξέρετε καλή αριθμητική, ότι με τα \$18 δις που θα δωρίσει η Γκίλαρντ στους δισεκατομμυριούχους θα μπορούσε να πληρώσει τρεις φορές το κόστος \$6 δις για τις ζημίες τής θεομηνίας στο Κουίνσλαντ.

Και όμως, σύμφωνα με πρόσφατη δημοσκόπηση, η πλειοψηφία των Αυστραλών ψηφοφόρων θα ήθελαν πρωθυπουργό τον Αμποτ για να δωρίσει ακόμη \$18 δις στους δισεκατομμυριούχους! Θα μου πείτε, βέβαια, καλά να πάθουν αφού τα θέλει ο ποπός τους αν εκλεγούν στην κυβέρνηση οι Λίμπεραλ, αλλά εγώ -κι' εσείς- γιατί πρέπει να πληρώνουμε την μαμάκια τους;

* Θέατρο

Ν' αρχίσω πάλι τα παρακάλια για να πάτε Θέατρο; Οχι και να σάς εκλιπαρούμε να φτιάξετε καινούριο συκώτι από το γέλιο στο Μαντουρίδειο Θέατρο, όπου το Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας παρουσιάζει σήμερα, αύριο και την Κυριακή την ξεκαρδιστική κωμωδία "Θα σε κάνω βασίλισσα!" των Αλέκου Σακελλάριου και Χρήστου Γιαννακόπουλου, σε σκηνοθεσία Σταύρου Οικονομίδη με συμμετοχή εκλεκτών ηθοποιών τής παροικίας μας.

Το έχουμε πει πολλές φορές, αλλά δεν βλάπτε να το ξαναγράψουμε ότι το Θέατρο είναι ένας από τους πυλώνες και πολύ σημαντικός, μάλιστα, του ελληνικού πολιτισμού, αλλά για την παροικία μας και τη γλώσσα μας που φθίνουν έχει ιδιαίτερη σημασία. Το Θέατρο προσφέρει γέλιο διδάσκοντας, εκτός από τα μηνύματα που στέλνει και τη γλώσσα μας στα αυστραλογεννημένα και έχουμε εκαποντάδες παραδείγματα παιδιών μας που βελτίωσαν τα ελληνικά τους πάνω στο παλκοσένικο.

Στις παραστάσεις του Θεάτρου Τέχνης δεν θα πάτε μόνο για να ξεκαρδιστείτε στο γέλιο, αλλά και για να χειροκροτήσετε αυτούς τους ανθρώπους, από τους λίγους που απέμειναν και αγωνίζονται χωρίς καμία επιδότηση για να

κρατήσουν ζωντανή αυτή την ελληνικότατη παράδοση. Αυτοί οι θεατράνθρωποι προετοιμάζονται με σκληρή δουλειά επί μήνες στις ώρες τής ανάπτυξης τους για ν' ανεβάσουν χωρίς αμοιβή ένα έργο και τί ζητούν αντάλλαγμα; Μερικά δολάρια για το ενοίκιο του θεάτρου και ένα ζεστό χειροκρότημα. Χαράς το πράγμα! See you there!

* Μια λέξη κάθε μέρα

Απρίλιος: Λατινική λέξη: Aprilis- Aprilius. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι το όνομα του μήνα σχηματίστηκε από το λατινικό ρήμα aperio, που σημαίνει ανοίγω: Ρωμαίοι Απρίλιον ωσανεί απερίλιον (εκ του aperire), οιονεί ανοικτικόν του καιρού φασίν (Ιωάννης Λαυρέντιος ο Λυδός, περ. 520 μ.Χ.). Ο Αδ. Κοραής, συνδέοντας εύλογα τον Απρίλιο με την άνοιξη, σημειώνει: Απρίλιον κεκλήσθαι ανοίγοντα καί αποκαλύπτοντα. Ανοιξιν καλούσιν τό έαρ.

* Καλόσ!

Απαντήσεις στο υποθετικό ερώτημα γιατί το κοτόπουλο διέσχισε το δρόμο;

ΠΛΑΤΩΝ: Για το καλό του. Στην άλλη πλευρά του δρόμου βρίσκεται η αλήθεια.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: Είναι στη φύση του κοτό-

πουλου να διασχίζει τους δρόμους.

ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ: Κι όμως τον διέσχισε

ΜΑΚΙΑΒΕΛΙ: Ο σκοπός, να περάσει το κοτόπουλο